Chapter 1

- משא נינוה ספר חזון נחום האלקשי: 1
- 2 אל קנוא ונקם יהוה נקם יהוה ובעל המה נקם יהוה לצריו ונוטר הוא לאיביו:
- ³ יהוה ארך אפים וגדל כח ונקה לא ינקה יהוה בסופה ובשערה דרכו וענן אבק רגליו:
  - לבנון אמלל: ⁴ גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החריב אמלל בשן וכרמל ופרח לבנון אמלל:
  - הרים רעשו ממנו והגבעות התמגגו ותשא הארץ מפניו ותבל וכל יושבי בה:
  - לפני זעמו מי יעמד ומי יקום בחרון אפו חמתו נתכה כאש והצרים נתצו ממנו:
    - ¹ טוב יהוה למעוז ביום צרה וידע <mark>חוסי¹ בו</mark>:
    - ובשטף עבר כלה יעשה מקומה ואיביו ירדף חושך: ⁸
    - מה תחשבון אל יהוה כלה הוא עשה לא תקום פעמים צרה: •
    - יבש מלא: ¹⁰ כי עד סירים סבכים וכסבאם סבואים אכלו כקש יבש מלא:
      - :ממך יצא חשב על יהוה רעה יעץ בליעל 11
    - :כה אמר יהוה אם שלמים וכן רבים וכן נגוזו ועבר וענתך לא אענך עוד
      - ועתה אשבר מטהו מעליך ומוסרתיך אנתק: ¹³
- וצוה עליך יהוה לא יזרע משמך עוד מבית אלהיך אכרית פסל ומסכה אשים קברך כי קלות: ¹⁴

¹ 4QXII⁹: *those who take refuge* (plene spelling). MurXII and Masoretic read the defective spelling .

Chapter 2

¹ הנה על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום חגי יהודה חגיך שלמי נדריך כי לא יוסיף עוד לעבר בך בליעל כלה נכרת:

- 2 עלה מפיץ על פניך נצור מצרה צפה דרך חזק מתנים אמץ כח מאד:
- ³ כי שב יהוה את גאון יעקב כגאון ישראל כי בקקום בקקים וזמריהם שחתו:
- ▲ מגן גבריהו מאדם אנשי חיל מתלעים באש פלדות הרכב ביום הכינו והברשים הרעלו:
  - בחוצות יתהוללו הרכב ישתקשקון ברחבות מראיהן כלפידם ךברקים ירוצצו:
    - יזכר אדיריו יכשלו בהלכותם ימהרו חומתה והכן הסכך:
      - ל שערי הנהרות נפתחו וההיכל נמוג: 7
    - * והצב גלתה העלתה ואמהתיה מנהגות כקול יונים מתפפת על לבבהן:
      - : ונינוה כברכת מים <mark>מימיה² היא</mark> והמה נסים עמדו עמדו ואין מפנה **י**
        - 10 בזו כסף בזו זהב ואין קצה לתכונה כבד מכל כלי חמדה:
- בוקה ומבוקה <mark>ומבולקה³ ו</mark>לב נמס ופק ברכים וחלחלה בכל מתנים ופני כלם קבצו פארור: ¹¹
  - די איה מעון אריות ומרעה הוא לכפרים אשר הלך אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד: ¹²
    - ¹³ אריה טרף בדי גורתיו ומחנק ללבאתיו וימלא טרף <mark>חריו⁴</mark> ומענתיו טרפה:

¹⁴ הנני אליך נאם יהוה צבאנת והבערתי בעשן רכבה וכפיריך תאכל חרב והכרתי מארץ טרפך ולא ישמע עוד קול מלאככה:

² 4QXII⁹, LXX: *her days*. MurXII and Masoretic read מימי meaning *its days*.

³ MurXII: and devestation (plene spelling). 4QXII^g and Masoreitc read the defective spelling ומבלקה.

⁴ MurXII, Mas: *dens.* 8HevXII^{gr} and LXX read $\mu\alpha\nu\delta\rho\alpha\nu$ meaning *den.*

Chapter 3

ר הוי עיר דמים כלה כחש פרק מלאה לא ימיש טרף: 1

² קול שוט וקול רעש אופן וסוס דהר ומרכבה מרקדה:

³ פרש מעלה ולהב חרב וברק חנית ורב חלל וכבד פגר ואין קצה לגויה וכשלו בגויתם:

ל מרב זנוני זונה טובת חן בעלת כשפים המכרת גוים בזנוניה ומשפחות בכשפיה: 🔸

⁵ הנני אליך נאם יהוה צבאות וגליתי שוליך על פניך והראיתי גוים מערך וממלכות קלונך:

יהשלכתי עליך שקוצים ונבלתיך ושמתיך כראי: •

יוהיה כל ראיך ידוד ממך ואמר שדדה נינוה מי ינוד לה מאין אבקש מנחמים לך:

⁵ התיטבי מנא אמון הישבה ביארים מים סביב לה אשר חיל מים חומתה *

כוש עצמה ומצרים ואין קצה פוט ולובים היו בעזרתך: *

¹⁰ גם היא לגלה הלכה בשבי גם עלליה ירטשו בראש כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל גדוליה רתקו בזקים:

בם את תשכרי תהי נעלמה גם את תבקשי מעוז מאויב: "

¹² כל מבצריך תאנים עם בכורים אם ינועו ונפלו על פי אוכל:

:דהנה עמך נשים בקרבך אל איביך פתוח נפתחו שערי ארצך אכלה אש בריחיך ¹³

14 מי מצור שאבי לך חזקי מבצריך באי בטיט ורמסי בחמר החזיקי מלבן:

⁵ MurXII: *power of waters is her barrier*. Masoretic reads מים הומתה meaning *rampart is the sea, water her walls*. 8HevXII^{gr} reads נסעטק θαλασσα υδωρ το τειχος αυτης meaning *strength is the sea, waters her wall*. LXX reads נסעטק θαλασσα υδωρ το τειχος αυτης meaning *empire is the sea, waters her walls*.

בילק התכבדי כארבה: ¹⁵ שם תאכלך אש תכריתך חרב תאכלך כילק התכבד כילק התכבדי כארבה:

:רבית רכליך ככוכבי⁶ השמים ילק פשט ויעף ¹⁶

¹⁷ מנזריך כארבה וטפסריך כגוב גבי החונים בגדרות ביום קרה שמש זרחה ונודד ולא נודע מקומו אים: ¹⁸ נמו רעיך מלך אשור ישכנו אדיריך נפשו עמך על ההרים ואין מקבץ:

ייז אין כהה לשברך נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו כף עליך כי על מי לא עברה רעתך תמיד: ¹⁹

⁶ Hebrew reconstruction from 8HevXII^{gr}: ως τους αστερας - *like the stars*. The text is not extant in MurXII. Masoretic reads αστρα) (with the LXX equivalent: υπερ τα αστρα) meaning *more than the stars*.